

forstandere, blevet opmærksom paa, hvad ogsaa den høitagtede Indenrigsminister ved denne Sags 1ste Behandling i Landstinget har gjort Bemærkning om, at Forslaget, idet det iøvrigt har medtaget alle de hidtil gjældende Betingelser for Deeltagelse i Valget, ei har medtaget den efter § 3 i Anordningen af 13de August 1841 indeholdte Bestemmelse, nemlig: „naar Antallet af de Giendomme, der ifølge foransførte Regler hjemle Valgret, ikke idetmindste er 4 Gange saa stort, som det fulde Antal Pladser i Forstanderskabet, som besættes ved Valg, blive af de Giendomme, der komme der ovenbestemte Hartkorn eller den foransførte Bygningsværdi nærmest, saa mange at medtage, at det ovennævnte Tal derved udfyldes“. Det har derfor, idet man villigt erkender, at dette Tilfælde kun finder Sted i yderst saa Sogne, dog troet det rigtigt at gjøre en Indstilling om, at denne Bestemmelse optages i Loven, da man ikke i en ny Lov, som gaaer ud paa at udvide Valgretten, bør berøve, om det endog kun var Enkelte, den Ret, de hidtil have udøvet, og som ikke efter Forslagets 3die Paragraph vil blive tildeelt dem i samme Grad, og foreslaae vi derfor denne Bestemmelse optagen i en ny § 3.

Efter Forslagets § 3 skal der, under visse Betingelser, indrømmes de Beboere af Sognekommunen, som ikke efter § 2 have umiddelbar Valgret, en middelbar Valgret, saaledes at de kunne udnævne et Antal Valgmænd, som dog i intet Sognedistrict maa overstige to Trediedele af de umiddelbare Valgeres, og altsaa vil dette Antal af de middelbare Valgere kunne stige til to Femtedele af det hele Antal Valgere. I hvorvel det nu maa indrømmes, at dette Antal Valgmænd vel i og for sig aldrig kan blive farligt, da det jo stedse vil ligge i de umiddelbare Valgeres Magt, idet de udgjøre de tre Femtedele af Antallet af samtlige Valgere, at bestemme Valgene af Sogneforstanderne, og naaget man holder sig overbeviist om, at det kun idetmindste for Tiden vil være i meget saa Sognedistricter, muligens i nogle Fabrikdistricter og enkelte Jisserleier, hvor Valgmændenes Antal endogsaa kan stige til to Femtedele af det hele Antal, som skal vælge Sogneforstandere, har dog Udvalgets Pluralitet (Krabbe, Krarup og Nyholm) troet, at det kunde

være passende og maafee til en vis Grad tilfredsstille dem, der see nogen Fare i den udvidede Valgret, som denne Paragraph giver de Beboere af Kommunen, som hidtil aldeles ingen Valgret have haft, naar dette Antal blev indskrænket saaledes, at det kun maatte stige til Halvdelen af de umiddelbare Valgeres, og tillader Pluraliteten sig derfor i saa Henseende at gjøre et hertil sigtende Forslag. Lovforslagets § 7 gaaer fornemmelig ud paa at ordne Bestyrelsen af Fattigvæsenets Anliggender, og maa Udvalget, idet det i det Hele bifalder Paragraphen, dog formene, at det vilde være ret hensigtsmæssigt, om der til lige i den blev optaget en Bestemmelse om, hvor i Fremtiden skal være Skolepatron. Det er nemlig efter Anordn. af 13de August 1841 § 14 den nugældende Bestemmelse, at Forstanderskabet vælger nogle af dets Medlemmer til Skolepatroner, hvorhos dog de af dets Medlemmer, der i et Skoledistrict besidde 32 Lønder Hartkorn, uden videre Valg være Skolepatroner. Denne Bestemmelse forekommer det Udvalget, under Forudsætning af, at Berettigelsen for de Lødselere, der eie 32 Tdr., og som saadanne uden Valg tiltræde Sogneforstanderskabet, bortfalder, ogsaa at burde udgaae, thi, borttager man Retten for dem til uden Valg at tiltræde Forstanderskabet, synes det ogsaa billigt og naturligt, at man ei bør kunne paalægge dem det som en Pligt at være Skolepatroner, hvorimod Valget af en Skolepatron aldeles bør overlades til Sogneforstanderne indbyrdes, og vil man derfor herom gjøre Indstilling.

§ 9 er det foreslaaet, at Suppleantvalg ei skal finde Sted. Herimod skal Udvalget intet indvende; men derimod forekommer det os, at der dog, idet man opstiller denne Regel som ufravigelig, bør indføres Noget om, hvad der skal foretages, hvis Pladser i Amtsraadet blive ledige, og som efter Regelen i § 30 af Anordn. af 13de Aug. 1841 skulle være at besætte med Suppleanter. Vel er det muligt, at man i Henhold til Lovforslagets § 9 og i Overensstemmelse med dets 13de § (sef. § 29 af Anordn. af 13de Aug. 1841) kunde komme til den Erkjendelse, at der i dette Tilfælde uden Videre burde vælges nye Medlem-